

редове. Съ своята графика, съ фонетиката си, която представя преходно време между старобългарската епоха и сръдно-българската, и най-сетне съ своитѣ глаголски редове този паметникъ трѣбва да се отнесе къмъ XII вѣкъ. Триодътъ е преписванъ въ западна Македония и отразява явни следи отъ живъ български говоръ; поради това особено е цененъ за историческата българска диалектология. Той би трѣбвало да се издаде цѣлъ, като се проучи обстойно отъ езиковна и палеографска страна.

Нашиятъ триодъ не е прѣкъ преводъ отъ гръцкия оригиналъ, а преписъ отъ по-стара славянска подложка. За това сведочи и самъ преписвачътъ въ бележката си на листъ 54. Отъ глаголскитѣ редове, прѣснати изъ текста, може да се предположи, че подложката ще е била глаголска. За мѣсто-преписването и за самия преписвачъ узнаваме отъ бележитѣ на последния, прѣснати изъ ржкописа, обикновено на долното бѣло поле. Ето запазенитѣ части на тия бележки:

... грѣшнѣ Геѡргне. въ Стапѣнь блюдж¹⁾ пишѣ. з
стыѣхъ Брахѣн. Ѡ. днѣ. дѣ: помниѣте ме(не братнѣ) моѣ.
ѡо ми мръзнѣтъ ржунѣамѣ. тѣ пишѣ: тѣ ѣдѣ. тѣ лежѣ без
огнь . . апрѣ . . (л. 9).

... н пишѣ Геѡргнеке н миѣ Геѡргнеке граматнкѣ
Ѳодорѣ Нканов . . . (л. 10).

.. (Мн)колѣ Пирсова сѣѣ еже ми донесе ѡ зажѣлѣ к листѣкъ.
ѣ. днѣ. гѣ: (21).

... нте ма брѣѣ. по много си кѣко патисѣ ноѡнѣ
пишѣще аѡе н грѣбо непѣнѣ . . . (28).

Поуї рабѣ вѣен. Станѣко еї. гѣ: Бѣлѣкъ сѣѣ млѣдѣхѣнѣ²⁾ помниѣте . . . н ма стѣѣ апѣѣ Петре. зї. гѣ. писѣ сѣѣдѣзн. азѣ
Геѡргѣ граматнкѣ прѣте . . . (52^б долу).

¹⁾ Проф. Б. Цоневъ (История на българский языкъ. София 1919, стр. 210) оправя четенето въ Стапѣнь блюдж, което е много ясно въ ржкописа, на въ стапѣ на блюдж и обяснява, какво паметникътъ билъ писанъ въ кула (стълпъ) на блюдо (синия)!

²⁾ Буквата ѣ прилича отчасти на л, та думата може да се прочете и млѣдѣ блѣнѣ. Може би, писачътъ е искалъ да напише името Младѣнѣ.